Rytíři Heřmani,

Dle povídání od matičky Pokorného.

Těžko zapírati, musím uhnat ven! Ubodli byste hostinu, k to se stalo to, co chci vypravovati, a proto povím vám to sám.

Moc velikým a mocným národům tím II tmavého Města, nikdo podvratného rodného hnízda, ale vždy na počátku tohoto hrdinského století dřevěná hospůdka, pravým pánem byl od nějakého času, víte, v naší obci Páně Péro. Pan Péro byl mladý, pěkný kluk, a jediná chyba vyčítali mu s soudy nedostatečná, blízkost jeho k Julince Stoupově, kterou nikdo nenáviděl. Že to vypadá tak tatík Stoupa nestoupil tak snadno a tuho, na co jednou stoupil. A stoupil on Stoupa na to, že Julinka pana Pérovi nedá, prohlásil: nemá ani zdědě hospůdky ani peněz, aby ji vydal. Pan Péro byl náramně trochlivý. Přemítal dlouhé noci, kterak by si pomohl, až konečně připadlo mu vzpomínka na pověstné zakopání dědku k statě myšlenec. Na dvoře dědičné hospůdky páně Péro vy, v jejíž sousedství se vypínal bohatý zámek s parkem slavného vlastivnila knížete Kodeňského Kinského z Vchynic a Tetova, a kdeš druhdy stávala tyrs městská, bájené to statě rytířů Heřmanů, viditelný byl otvor do podsvětí, které podle starých pověstí táhlo se k dědejší tvrzi a vynášelo z temného sklepení hodiny od Města vzdáleného. Kostelec. O podsvětí tom vyprávěly se zvláště za starodávna mnohé pověsti, které se rády obdovaly na tom, že v těm věží sice hojnost pokladů, ale málo vzduchu.

Pan Péro ve svých bezesných nocech roztoužil se tak po skrytých pod svou hospůdkou pokladech, že najal konečně lid, aby otvor do podsvětí vyčistili a vyšetřil. Utrhačné jazykové tvrdívali, že se všecko to stalo v době postní a vypravují ještě, jak náleduje.

Mladý pan Péro seznámil se s obecním kostelníkem, od něhož si vypůjčil dlouhý "plovial" a kadidelničku. Na květnou neděli o pašijích vydal se s důvěrným přítelem, jehož jméno nevděčný svět již zapomněl, do tajemné podzemní chodby. Pan Péro cestou kadil a předříkával modlitby k sv. Kryštofu a jiné při hledání pokladů předepsané litanie a zaklínací formule; společník jeho nesl lucernu a odpovídal. Kráčeli tiše ku předu. Náhle se zarazili — padla mezi ně skoro neznatelné hruda. Studený pot vyvstal jim na čele. Pan Péro měl na štěstí ještě tolik statečnosti, že vyryl do země svěcenými klokočem kruh. Zatajujíce dech, čekali naši hrdinové, co se dále stane. Netrvalo to ani, co by dvacet napočítal, když přilétla k nim nová hruda, a bůh ví, odkud! Zděšení našich pánů dostoupilo vrcholu. Pan Péro zapomněl na sv. Kryštofa a hlasem bázní se tetelícím jektal: "Jsi-li duch dobrý, co žádáš?" A dutý hluboký bas odpověděl jako z vnitra země: "Pokoj!" To když páni uslyšeli, nedbali více svatého kruhu a utíkali až běda! Sotva se dostali na světlo denní, nastal nový hon. Lidé z kostela se vracející viděli pana Péra v kněžském rouše, ale nepoznávajíce v tváři jeho svého duchovního pastýře, myslili bez pochyby, že to některý nepokojný nebožtík kaplan a vzali do zajetí. Srdnatější odvážili se na faru. Pan farář opásal se vším potřebným a chvátal do naší hospůdky. Ale než přišel, zmizel pocitný zjev beze stopy. V hospůdce nechtěl nejpak nikdo o něm vědět, pan Péro dokonce ležel v loži těžce nemocen...

Ubohý mládenec! Zima jim lomcovala a když přestala, vjelo mu opět divoké horko do úd. Rozhněvaný mozek jeho pracoval silou desateron, než obyčejně, a štědře obmyslil pana Péra podrazným ajovy a obrazy, jimi říkáme přízraky a přeludy. U lůžka jeho, pod nímž v hlubi země táhlo se zajemné podzemí, vystoupilo náhle s podlahy dvanáct rytířů, podobných si jako vejce vejci. Těla jejich kryla těžká ocelová brnění, hlavy útlily helmice, jedna ruka každého třímala štít se znakem lehnice a druhá uvedala těžký rovný meč. Jeden z rytířů přistoupil čtmět si k lůžku nemocného, a promluvil: "Jsme rytíři Heřmani z jdeme ti dát vysvětlení. Neopovažuj se učiniti opět pokusu, abys vyloupil naše poklady, neb životem více nesvyvázal! Slibuješ?"

Z nám se!" jektal podšedší.

Ti se vrátí a po něm nemluvna pavel již ostatní [illegible]. Pak pravil: "Lubi pohostinnost a proto chovám [illegible] vás tím. Julinka [illegible] —

O bože!" zaradoval [illegible],

A všichni budeme ti na [illegible]," dokončil rytíř.

[illegible]," pokračoval se pan [illegible] dovolí si 'A jak pak, pane rytíři [illegible] se ji [illegible]?'

[illegible]" pravil pán kavalír rytíř. 'Či není [illegible] jen potřebuji chodbu [illegible] mistry?'

[illegible]! Nu to jsem [illegible] pane Péro, [illegible] pi [illegible]?"

[illegible] II tmavého přezdívali.

A [illegible] domnívají se, že pan [illegible] ztratil [illegible], jak pověsti vypravují, svrchu [illegible] naší [illegible].

Pan Péro zapjav ně, ani nedutal.

"Z [illegible]," pokračoval rytíř. "[illegible] se vrátili odtud [illegible] od pokladů [illegible] M[illegible] a Vlasti, přišel do tě[illegible] krajiny [illegible] a [illegible] II [illegible] a vystavěl v [illegible], které se od místa tohoto na půl [illegible] míle, pevnou tvrz, o níž později povstaly mnohé spory a [illegible]. Spokojeně žili na svém skalnatém hnízdě m[illegible]kém otou a dobrou naší mat[illegible]u, jen jedno je [illegible] mučilo: nemělí dítek, dědiců. I prosili boha a bůh je vyslyšel a štědře obdařil dvanáctery, jak nás vidíš před sebou. Hodiče boha zbožně poděkovali za tolik lásky, vychovávali nás pečlivě i odchovali umění válečnému.

Když jsme dorostli, vystavěli jsme si tvrz na místě, kde stojí sousední zámek, jinou na vršíku v Kostelci, jinou ve Vlastějově a opět jinou v Rozpakově: tvrze tyto, nedaleky sobě, tvořily ochranný řetěz proti nepřátelům a spojeny byly podzemními chodbami. Když umřeli šlechetní naši rodiče, nastala v Čechách veselá správa. Loupežní rytíři obrožovali cesty a ukrývali se v hradech i skalách, vypadali na pocestné i na vojsko královské, a když byli na zahálce, svářili se mezi sebou. A takoví byli také všichni naši sousedé, zejména páni na Lichnici. Konečně strhli také nás stálé nepokoje k podobnému řemeslu, které bylo opravdu výnosným! Ale všeho do času. Král byl řádění našeho syt, i vyslal také proti nám silný vojenský sbor, aby nás pokořil a potrestal. Tvrze naše byly brzy vojskem obklíčeny a kleslý jedna za druhou. Jen Kostelec a zdejší tvrz vzdorovaly dosud hrdinně přemoci královských. My soustředili se podzemními chodbami také všichni v útulku posledním. Ale nadarmo! Královští hnali na tvrz silou, jakou měli odvahu. Již byli by vzali tvrz, když tu napadla nás dobrá myšlenka. Z tvrze vytékal potůček směrem k tvrzi Kostelecké. Do vín jeho hodili jsme něco "leknutí"*), které bylo šťastně zpozorováno od našeho lidu za tvrzí sousední. Porozuměv lid náš, že je zle s námi, vypadl z tvrze nepříteli v záda a rozprášil ho. Na památku osvobození toho "leknutím", přijali jsme je do svého znaku. Avšak nic naplat! Královští přišli v brzku znova, silnější, kněvivější než poprvé. Tvrz naše neodolala více útokům... Prchli jsme před trestajícím vojskem do podzemní chodby, však touž dobou padla též tvrz Kostelecká, a my byli v chodbě za živa pohřbeni. Více se netalí. Byli jsme souzeni spravedlivě, přísně... Za věčnou pokutu plavou naše obrazy na zdi chrámku Kostelského, který vůdce královského vojska na místě pobořené tvrze vystavěti kázal. Vysvobození nám není. Lokotnost svou platíme věčnou strží nad svými poklady... Rytíř umlkl a zahleděl se.

*) Vznikla [illegible]. Město je [illegible], [illegible] vodní jistě, který dělí i přízvuk krále Rudolfa II. nazýval "rakušan."

"A je přece pravda, co praví pověst," dovolil si opět jednu otázku pan Péro, "že jsou kteříci obrazy vaše na kostelní zdi v Kostelci nesahlediteiné?")

"Ovšem. Nebojtík farář pokusil se o to, ale se špatnou se pokázal. Sotva obrazy naše dal zabílit, vynikly znova — A již tak, abychom se vrátili. Nezapomeň tedy na svůj slib a buď obezřelý naší pomocí. Na shledanou v Kostelci!"

A sotva to rytíř dopověděl, ustoupil zpět v řadu ostatních tvrzí Heřmanův. A jak přišli, tak odešli. Zmizeli pana Pérovi před očima...

A touž dobou zaslechl pan Péro nad svým ložem známý hlásek. Přejel dlaní čelo, pohnul se v lůžku —

"Díky bohu!" zašvrholila dívka u jeho lože. "Přicházet k sobě!" A starý hlas dodal: "To je dost!"

"Jeminánku!" vydralo se překvapeného mládence ze ztenčených prsou. "Tys tu, Julinko, a vy také, pane Stoupo? O jaké štěstí! Ale odpusťte — zaspal jsem trochu —"

"Čekáme už týden, že se probudíte a zanechátе blouznění."

"I jakže?"

"Nu, je vám lépe, co myslíte?"

"Nectím žádných bolestí, jsem poněkud jen slab."

"Ano ovšem! Vždyť jste týden neviděl. Jdi, Julinko, zavolej hospodyni."

A Kytí Julinka odešla a pan Péro roztoužené oči a dveří otevřel, pravil otec Stoupa: "Pokladu jste nenašli — dobře tak. Vy bodře rád, že vás nepřistihl ke všemu ještě pan farář ve svém "pluviálu." Ale ze všeho soudím, že si s vámi někdo pod zemí stropil špatný žert —"

Pan Péro již otvíral ústa, aby starému vysvětlil, že v tom "někdo" věšeli sami páni Heřmani. Ale pan Stoupa nenechal se vyrušovati a dokončil: "Lidé viděli brzy po vás vystupovat ze země dva vaše nádeníky; šli bezpochyby hledat poklad na vlastní pěst."

"A!" lekl se pan Péro. "Ale to není možná. Vždyť jsem přece slyšel z vlastních úst rytířů—"

"Blouzní ještě!" politoval nemocného pan Stoupa. "To ještě Julka počká, než půjde s vámi k oltáři —"

"K oltáři!" vyrazil ze sebe blahem zpitý mládenec a rovnýma nohama vyskočiv z lůžka, padl před nastávajícím tchánem na kolena. "Vy jste tak dobrotiv —"

"Inu, přesvědčil jsem se, že mou dceru milujete, že budete spořiv —"

"Přísahám to!"

— "a proto není závady, mimo vaši dřevěnou hospůdku, do níž jsem dceru provdati nechtěl. Nu, abych zůstal slovu věren, "vystavím-vám dříve hospodu zděnou a větší. Však teď se rychle oblékněte, aspoň do županu —" A pan Stoupa pomáhal hbitě mládenci do oděvu. Za chvíli se vrátila Julinka a postavila na stůl pěkné holoubátko.

"O Julinko, Julinko!" plesal pan Péro, "budeme svoji, na věky svoji!" A objal vroucně vzpouzející se dívku. Pan Stoupa se usmíval.

"Abych nezapomněl," pokračoval, "veselku odbudeme v chrámku Kostelckém před vašimi pány Heřmany. Slíbil jsem tak svým přátelům v Kostelci!"

Pan Péro se znova lekl, opět nevěděl, snížil: což nepovídal mu rytíř, že mu budou páni Heřmani při slavnosti svědky? Ale neřekl nic, aby tchán neopětoval: "Blouzní ještě!" a veselku nedělil.

Nu, a teď jsem dopověděl.

* * *

Pan Péro žil dlouho šťastně s milou Jinkou — dnes roste již nad nimi zelený trávníček. Také vchod do podsvětí je zasut, že nedávno přikoupil knížě hospodu k zámku, srovnal ji se zemí a rozšířil svůj park. Ale povšak o Heřmanech sotva tak zlý mínění.

Něco k novému roku.

Světoznámý ústav Hostetterové hořké a její oblíbenost po čtyři století co žádoucí lék, což svědčí, jakého se každoročně dostává Hostetterova kalendář. Tento celý lékařský spisek vydává Hostetter & Smith, Pittsburgh, ve vlastní tiskárně. Zaměstnávají 80 dělníků v tom oboru. Deset cylindrových tisků, 8 skládacích strojů, 5 malých tisků &c., a pracují po 11 měsíců v roce na dílo tomto. Pro rok 1880 bude vydáno na méně než 10 milionů kalendářů těch, v řečech anglické, německé, francouzské, švédské, norvéžské, italské, holandské, české a španělské. Nalezá se v něm mnoho a zajímavé pojednání zdravotní, mnohá vysvětlení o výtečnosti Hostetterovy hořké, všelijaká k ponětí a zábavě, kalendářové výpočty atd. Kalendář na rok 1880 obdrží se zdarma od lékárníků a venkovních obchodníků po celé zemi.

Nic méně než neklamná úleva

které dochází tisícové trpících, dovedla sjednati a udržeti pověst Ayerovy Sarsaparilly jakožto léku. Lék tento skládá se z nejlepších rostlinných alterativů, s jodidem potašovým a železitým a jest nejúčinlivější ze všech léků proti skrofulosním, merkurickým a krevním nemocem vždy zdárný a jistý v léčebných výsledcích, vyvozuje rychlé a úplné vyhojení skrofulí, ran, bouli, uhrů, vyražení, nemocí kožních a všech neduhů z nečistoty krve pocházejících. Svým účinkem osvěžujícím ulehčí vždy a často vyhojí nemoc jaterní, ženskou slabost a nepravidelnost a jest obnovitelem čilosti. Co čistitel krve nemá sobě rovný. Posiluje soustavu, navracuje a zachovává zdraví a dodává čilosti a energie. Po čtyřicet roků byl v širém užívání a jest nyní nejžádoucnějším lékem pro trpící nemocné všude.

Na prodej ve všech lékárnách

Chicago & North Western

DRÁHA.

—) JEST (—

Nejstarší, nejlépe stavěnou, nejpokročilejší a nejlépe vypravenou,

PROTO I

Nejspolehlivější dráhou na západě.

Jest nyní a zůstane dlouho

Celnou dráhou západu a sev. západu.

Zahrnuje pod jednou správou

2.158 mil kolejí

a tvoří následující hlavní linie:

"CHICAGO, C. BLUFFS & CALIFORNIA,"
"CHICAGO, SIOUX CITY & YANKTON,"
"CHICAGO, CLINTON, D. & LA CROSSE,"
"CHICAGO, FREEPORT & DUBUQUE,"
"CHICAGO, L. CROSSE, WINONA & MINN.,"
"CHICAGO, ST. PAUL & MINNEAPOLIS,"
"CHICAGO, MILWAUKEE & L. SUPERIOR,"
"CHICAGO, GREEN BAY & MARQUETTE."

Výhody těchto linií jsou:

1. Když cestovatel jede do neb z některého místa na západě neb severozápad, může koupiti si lístek po některé dráze této společnosti a být jist, že dojede na místo po ní neb některé z pojících se drah.
2. Velká část jejích kolejí jsou z oceli; nadvláda jest dokonalá.
3. Jest nejkratší dráhou mezi všemi důležitými místy.
4. Její vlaky opatřeny jsou Westinghouseovými vzduchovými brzdami, Millerovou Platformou a polštáry a nejnovějšími vynálezy pro pohodlí, bezpečnost a příjemnost.
5. Jest jedinou dráhou, na které jezdí Pullmanovy Palácové vozy mezi Chicagem a Council Bluffs.
6. Jest jedinou dráhou, na které jezdí Pullmanovy spací vozy mezi Chicagem a *St. Paul, Green Bay, Fremont, La Crosse, Winona, Dubuque, Milwaukee, Minneapolis.*
7. Jedna každá z poskytuje takové příležitosti na ty jedna každá z nich, opatřených Pullmanovými palácovými spacími vozy.
8. Má spojení se všemi dráhami, a kterými se sníží. Ujišťujeme tedy dráhy naše zdvořilé a cestovatelům jednotlivým ve všem na cestě.

Lístky na naše dráhy lze koupiti u všech jednotlivých jednatelů ve Spojených Státech a Kanadě.

Poznámka: Je mnoho jiné zbytečné lístky na Chicago a North Western dráhu a nebudí jimi.

Další zprávy, obrázky, mapy atd. Vám zasílány a vámi jednatelé dobrými, poskytnou.

HARVEY HUGHITT, W. H. STENNETT
Gen'l Man. Gen'l Pass. Agt.

Na prodej!

[illegible] v Nebrasce, letící v blízkosti [illegible] stanice, [illegible] Každý může [illegible] Přijde se [illegible] Adresujte W. [illegible] Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Do okolí Wahoo.

GEO. W. E. DORSEY, H. H. DORSEY.

Saunders Co. Bank

DORSEY BRAT., majitelé.

Vydává všechny ceny obchodní bankovní.
Přijímá peníze na úrokách.
Kupuje a prodávají směnky.
Přijímá peníze na úschovy. Každému vlastníkovi peněz se vítáme.

Banka tato jest za peníze stálé ve [illegible] (15x)

WAHOO, - NEB

Nejlepší

Dříví a prkna,

jakož i všechny stavební potřeby, jakož i

dveře, okna, vápno, papír i chlupy do malty a t. d.

KOUPÍTE NEJLEVNĚJI U

Ant. Jansy

na 3. a Broadway ulici VE WAHOO NEB.

HOTEL

de Villa Kona

DE CAPITANO DE MEXIKANO

Georges l'Elblingez,

WAHOO, NEB.

V tomto hostinci postaráno bude všem způsobem nejvíce vždy k úplnému uspokojení i jak nejlepšími nápoji, takovými i chutnými pokrmy a zkvostnou postelí. Každého krajana rád uvidí a s ochotou obslouží

Jirka ELBLING.
de capitano del Mexikano.

Nemylný prostředek

proti neduhům očním.

ANNY ŠAFÁŘIKOVÉ výtečný a zaručený

lék na oči,

[illegible]

Cena jedné lahvičky 50 cts.

Adresujte:
ANNA ŠAFAŘIK,
Wilber, Neb.

Půl milionu

AKRŮ POZEMKŮ DRÁHY

B. & M. R. R. v Neb.

prodáno bylo během roku 1879 již méně než

JEDEN MILION

nejlepších pozemků v Nebrasce nabízí dráha tato na příští. Lidé různých národností jsou jen na hranou a kupují pozemky tyto, přesvědčivše se, že pozemky tyto jsou

nejlepší.

Jděte vy, a buďte přesvědčeni! Nenechte se mýliti tlachům demagogů, kterým se jedná o to, aby vás na výhodě udrželi a do krve vysáli!

Pojďte a přesvědčte se!

Pojďte dokud máte příležitost koupiti pozemky

LACINĚ A DOBŘE!

V severní Nebrasce, kde dráhy U. P. prodáváme pozemky za 1 až 4 dol. akr na 10 let na šestiny při 3 procentech úroku. Za hotově za 40 procenty srážky. Rovněž velké výhody poskytujeme v jižní Nebrasce. Píšte obběžníky na

A. E. TOUZALIN,
Lincoln, Neb.

a neb v řeči české na
V. L. VODIČKU, Omaha.

AMERICAN MARBLE WORKS.

ANDREWS, BARNES & Co.

prodávají domácí i importovaný mramor, pomníky, náhrobky

Všechna práce [illegible] a za [illegible] ruči. — Nebojíme se soutěže [illegible] cen.
Pisárna i dílna naproti panu Stolí [illegible] v

CRETE, - - - NEB

Přímý a pravidelný přeplav
z Bremen do Ameriky aneb naopak.

KAREŠ & STOTZKÝ,

29 Bahnhofstrasse, Bremen, Evropa.

Pro celé Čechy, Rakousko jediní splnomocněnci bremské parniplavební společnosti
Přepravují cestující po chvalně známých poštovních parnech
"SEVERONĚMECKÉHO LLOYDU"
za ceny nejlevnější. — Přeplavné v mezipalubě s celým stravováním obnáší:
S 28 platící pro osobu přes 10 roků starou. S 15 pro dítka od 1 roku. S 2 50 k[illegible]
Zpáteční přeplavní lístky vystavují v ceně snížené na
Franta Brodsky, 26 Avenue C v New Yorku.
Severoněmecký Lloyd jest největší společností parniplavební v Německu, an čítá 2[illegible] velikých železných parolodí, po nichž se [illegible] osob do konce roku 1878 [illegible] přeplavilo. — Žádné odvážlivější stavby se proti nim pomoci nevstrvaly; naší li je kdo, činí tak buď z nedbalosti našich nepřátel, aneb k vůli své zlosmyslnosti. — Jednatelové v státu Nebrasce a jsou:
V Omaha, pan JAN ROSICKÝ, MAJITEL "POKROKU ZÁPADU"
v Crete, pan J. JINDRA, v Humboldt p. Rul. Vertiker.
kteří při jímají peněžní částky za přeplavní lístky, jakož i k další se [illegible] Čech, Moravy [illegible].
Kdo by [illegible] si sebou do Ameriky [illegible] přát, [illegible] adresu; my spravíme je ochotně o všem k cestě potřebném a postaráme sobě s, zavdou přeplavu. — Dopisy na [illegible]

Kareš & Stotzký
Bahnhofstrasse 29, Bremen, Europe.

ČLOVĚK,

jenž nezná zeměpis této země, nezná přechýdlnutím této mapy že

CHICAGO, ROCK ISLAND & PACIFIC R. R.

JE NEJVETSIM POJITKEM MEZI VYCHODEM A ZAPADEM.

Hlavní linie tahne se z Chicaga do Council Bluffs a Omahy, skrz Joliet, Ottawa, La Salle, Geneseo, ohne, Rock Island, Davenport, West Liberty, Iowa City, Marengo, Brooklyn, Grinnell a [illegible] Moines (kapitol státu Iowa) a [illegible] s Bureau Junc. do Peoria; z Milton Junc. do Muscatine, Washington, Fairfield, Eldon, Belknap, Centerville, Princetown, Trenton, Gallatin, Cameron, Leavenworth a Atchison; z Washington do Sigourney, Oskaloosa a Knoxville; z Keokuk do Farmington, Bonaparte, Bentonsport, Independence, Eldon, Ottumwa, Eddyville, Oskaloosa, Pella, Monroe a Des Moines; z Des Moines do Indianola a Winterset; z Atlantic do Audubon a z Avoca do Harlanu. Jest jediná soudobnost, která vlastní spojení mezi Chicagem a Kansasem.

Společnost ta vede dozor nad spacími vozy, kterým se nevyrovnají žádné a které stojí každému dvojité lože mezi Chicagem a Council Bluffs. Leavenworth nebo Atchisonem za 2 lože, a po celou cestu za 3 lože, obsto spolehlivě jiné pot dnět za cestu mezi dotčenými místy. 3 za dvojité lože a za celou část 2.

Co vás nejvíce upokojí, jest chůze, a jakou pohodlí bychom [illegible] jste při [illegible] kouzelné přírodě a [illegible] v [illegible] vozech, které se nalézají při všech vlacích, jedoucích celou cestou.

Nedostal-li se nejprve vašeho přání, [illegible] pro cestování, přejdi jsme PALACOVÉ SPACÍ A JÍDELNÍ VOZY, jsou [illegible] vlaků mužete jednotlivě vozy pro SALON pro KUŘÁKY, kde můžete pohodlně kouřiti.

PALACOVÉ VOZY [illegible] do PEORIA, DES MOINES, COUNCIL BLUFFS, ATCHISON a LEAVENWORTH. [illegible] pro [illegible], nemusí pak [illegible] Když [illegible] jsou [illegible] v [illegible] jednotlivé vozy [illegible].

O dalších [illegible] rádi podání, sestaví k obdržení v [illegible] [illegible] prospekty, přičemž [illegible]

A. KIMBALL, [illegible] T. JEFFERY,
Vrchní Ředitel v Chicagu Ill. hlavní jednatel, Chicago Ill.